Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж4 208/25
13.11.2025. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Татјане Лемајић, председника већа, Марије Бошковић и Слободана Керановића, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Немања Алексић, адвокат из Новог Сада, Грчкошколска бр. 1, против туженог Реконструкција д.о.о. Београд, Војвођанска бр. 15, ради оглашавања за носиоца права, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду П4 450/23 од 28.4.2025. године, у седници већа одржаној дана 13.11.2025. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду П4 450/23 од 28.4.2025. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом, ставом првим изреке, тужиоци АА и ББ оглашени су за носиоце права на жигу који је код Завода за интелектуалну својину регистрован под регистарским бр. ... за знак „...“ са графичким решењем за услуге у класи 43. Међународне класификације роба и услуга што је тужени Реконструкција д.о.о. Београд дужан да трпи и призна.

Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима АА и ББ накнади трошкове парничног поступка у износу од 489.750,00 динара.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио тужени, побијајући је због битне повреде поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужиоци АА и ББ су благовремено одговорили на жалбу.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу одредбе члана 386 Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11 са каснијим изменама и допунама), апелациони суд је оценио да жалба туженог није основана.

У поступку пред првостепеним судом нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачке 1-3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности док се жалбом туженог не указује ни на једну од повреда из наведеног члана то се правилност чињеничног утврђења и примена материјалног права са сигурношћу може испитати .

Према правилно утврђеном чињеничном стању, 14.2.2011. године сачињено је писмено под називом „Уступање коришћења ауторског дела - сагласност аутора на коришћење ауторског дела ...“, којим је АА, као аутор ауторског дела - цртежа, односно скице логоа под називом „...“, дао сагласност да наведено ауторско дело користе ББ и ВВ и ГГ, сви из ... Наведеним лицима је дозвољено коришћење ауторског дела у обављању угоститељске делатности - ресторана на сплаву, у сврху рекламирања и оглашавања њихове делатности, као и у оквиру самог ресторана и у вези са сплавом, све док обављају угоститељску делатност. Овлашћење за коришћење ауторског дела није могло бити пренето на друга лица. У изјави је наведено да су именована лица аутору плаћала накнаду за коришћење дела у износу од 2.000 евра, а изјава је потписана од стране аутора АА.

Дана 1.1.2018. године закључен је Уговор о закупу између ГГ и ББ, као закуподаваца и привредног друштва Реконструкција д.о.о. Београд, као закупца. Уговор је оверен код јавног бележника ... у Београду под бр. УОП-II: 446/2018 од 28.05.2018. године. Предмет уговора је плутајући објекат - сплав који се налази у ..., на ..., број ..., на основу одобрења бр. 342-24-08/15-02 и пловидбене дозволе ..., укупне површине 397,21 м². Уговор је закључен на неодређено време, почев од 1.1.2018. године, а уговорена закупнина износила је 1.000 евра месечно.

Према пловидбеној дозволи Лучке капетаније Републике Србије бр. 342-31-5/19-02, сувласници на плутајућем објекту „...“ регистарског броја ... су ББ и ГГ. Дана 24.2.2022. године ГГ отказао је Уговор о закупу сплава „...“ закључен са привредним друштвом Реконструкција д.о.о. Београд, уз отказни рок од осам дана од дана пријема отказа, који је закупцу достављен 28.2.2022. године.

Привредно друштво Реконструкција д.о.о. Београд је 20.2.2023. године поднело Заводу за интелектуалну својину Републике Србије пријаву за регистрацију жига под бројем Ж. ... за знак „...“ на основу које је 13.12.2023. године регистровано под бр. ..., као његов носилац.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, полазећи од одредби чланова 1 став 2, 14 став 1, 39 став 1 и 104 Закона о жигу првостепени суд је закључио да је тужилац АА аутор знака „...“, који је настао по ангажовању тужиоца ББ, а на основу назива који је ББ одредио. Тужилац АА је писменом изјавом од 14.2.2011. године дао сагласност да наведени знак могу користити ББ, ВВ и ГГ, уз ограничење да се то овлашћење не може преносити на друга лица. Тужени је, иако није имао овлашћење аутора, 20.2.2023. године поднео пријаву за регистрацију жига за тај знак и 13.12.2023.

године се регистровао као носилац права. Таквим поступањем тужени је повредио начело савесности и поштења, јер је знао да није овлашћен за регистрацију жига, због чега је првостепени суд тужиоце огласио за носиоце права на спорном жигу.

По ставу Апелационог суда, све важне чињенице за доношење одлуке првостепени суд је потпуно и поуздано утврдио доказима које је правилно ценио у смислу члана 8 Закона о парничном поступку и на потпуно и правилно утврђено чињенично стање првостепени суд је правилно применио материјално право и за одлуку о основаности тужбеног захтева тужилаца дао је довољно јасне и аргументоване разлоге које у потпуности као правилне прихвата и овај суд.

Чланом 1 став 2 Закона о жиговима ("Службени гласник РС", бр. 6/2020 од 24.1.2020. године, а ступио је на снагу 1.2.2020. године) прописано је да је жиг право којим се штити знак који у промету служи за разликовање робе, односно услуга једног физичког или правног лица од исте или сличне робе, односно услуга другог физичког или правног лица. Чланом 104 Закона о жиговима прописано је да ако је пријава поднета противно начелу савесности и поштења или је знак регистрован на основу такве пријаве, односно на основу пријаве којом је повређена законска или уговорна обавеза, лице чије је правни интерес тиме повређен може тужбом тражити да га суд огласи за подносиоца пријаве, односно носиоца права. Полазећи од садржине наведених законских одредби првостепени суд је правилно оценио да је тужени пријаву за регистрацију спорног жига Заводу за интелектуалну својину поднео противно начелу савесности и поштења имајући у виду да је имао сазнања да је тужилац АА, аутор ауторског дела - цртежа, односно скице логоа под називом „...“.

Наиме, на основу писмена насловљеног као Уступање коришћења ауторског дела-сагласност аутора на коришћење ауторског дела „...“ од 14.2.2011. године, тужилац АА је као аутор ауторског дела - цртежа, односно скице логоа под називом „...“, уступио коришћење ауторског дела и дао сагласност ББ, ВВ и ГГ, да наведено ауторско дело користе све док обављају угоститељску делатност за накнаду од 2.000 евра. Тужени, као правно лице, ову сагласност није добио од аутора без обзира на чињеницу да је ГГ ..., нити је то право могло бити пренето на њега у смислу члана 64 став 1 Закона о жиговима имајући у виду да тужилац АА је као аутор ауторског дела - цртежа, односно скице логоа под називом „...“ у својој изјави садржаној у наведеном писмену од 14.2.2011. године недвосмислено навео да само даје сагласност да наведено ауторско дело користе ББ као аутор назива, ВВ и ГГ у обављању угоститељске делатности - ресторана на сплаву, у сврху рекламирања и оглашавања њихове делатности, као и у оквиру самог ресторана и у вези са сплавом, све док обављају угоститељску делатност с тим да се овлашћење за коришћење ауторског дела не може пренеи на друга лица.

По ставу Апелационог суда, имајући у виду садржину правне заштите у конкретном случају тј. право на судску заштиту због повреде права на жиг, то је неосновано жалбено оспоравање правилности примене материјалног права односно одредбе члана 104 Закона о жиговима указивањем је ГГ сувласник дозволе за плутајући објекат јер питање дозволе или права својине на плутајућем објекту без утицаја је у спорном материјално правном односу. Наиме, жигом се штити знак који се може графички представити под условом да је подобан за разликовање у промету робе, односно услуга једног физичког или правног лица од робе, односно услуга другог

физичког или правног лица а знак се може састојати од речи, слогана, слова, бројева, слика, цртежа, распореда боја, тродимензионалних облика, комбинација тих знакова, као и од музичких фраза приказаних нотним писмом и сл. и заштита жига као права интелектуалне својине пружа се према релевантним чињеницама ко је уписан као носилац жига у регистар жигова. Уговор о преносу права на жиг саставља се у писаној форми и мора садржати: дан закључења, име и презиме или пословно име, пребивалиште или боравиште, односно седиште уговорних страна, регистарски број жига, односно број пријаве за признање жига и висину накнаде, ако је уговорена. У конкретном случају тужилац АА као аутор ауторског дела - цртежа, односно скице логоа под називом „...“, дао је сагласност ББ аутору назива, ВВ и ГГ, да наведено ауторско дело користе све док обављају угоститељску делатност при чему је тужени Привредно друштво Реконструкција д.о.о. Београд ... ГГ 20.2.2023. године поднело Заводу за интелектуалну својину Републике Србије пријаву за регистрацију жига под бројем Ж. ... за знак „...“ на основу које је 13.12.2023. године регистрован под бр. ..., као његов носилац.

На основу одредби члана 104 и 105 Закона о жиговима произлази да се тужбом за оспоравање жига пружа судска заштита лицу које није носилац права на жиг у односу на лице које је поднело пријаву, односно регистровало жиг, по два посебна основа – први, због повреде правног интереса тужиоца подношењем пријаве противно начелу савесности и поштења или повредом законске или уговорне обавезе, односно регистровањем знака на основу такве пријаве и други – ради заштите ознаке која је коришћењем постала општепозната ознака за одређени производ тужиоца. По оба наведена основа тужиоци тужбом могу тражити да их суд огласи за подносиоце пријаве, односно носиоца права. Полазећи од садржине наведене законске одредбе члана 104. Закона о жиговима и по налажењу другостепеног суда пријава за регистрацију жига под бројем Ж. ... за знак „...“ поднета је противно правном стандарду, односно начелу савесности и поштења и знак је регистрован на основу такве пријаве, односно пријаве којом је повређена законска обавеза поштовања права тужилаца и то тужиоца АА као аутора ауторског дела - цртежа, односно скице логоа под називом „...“ а тужиоца ББ као аутора назива. Поступак туженог да у своје име и без овлашћења тужилаца, поднесе пријаву за признање жига за знак, противан је начелу савесности и поштења, јер се таквим поступком вређају права и интереси тужилаца то тужиоци имају право да тражи да их суд огласи за носиоце права на жиг који је код Завода за интелектуалну својину регистрован под регистарским бр. ... за знак „...“ са графичким решењем за услуге у класи 43. Међународне класификације роба и услуга а што је тужени Реконструкција д.о.о. Београд дужан да трпи и призна.

Полазећи од одредбе члана 93. Закона о жиговима, којим је прописано да се тужба због повреде права може поднети у року од 3 године од дана када је тужилац сазнао за повреду и учиоца, а најкасније у року од 5 година од дана учињене повреде или од дана последње учињене повреде када се повреда врши континуирано то имајући у виду да је тужени дана 20.2.2023. године Заводу за интелектуалну својину поднео пријаву за признање жига, за знак „...“ на основу које је 13.12.2023. године регистрован под бр. ..., као његов носилац, то је тужба ради заштите права на жиг поднета у законом прописаном субјективном року од 3 године, а у оквирима објективног рока од 5 година то је неосновано позивање туженог да је пренос права извршен 2011. године односно да је прошло више од 10 година

Апелациони суд је ценио и остале наводе жалбе туженог али их на основу овлашћења из члана 396 став 1 и 2 Закона о парничном поступку посебно не образлаже налазећи да нису од утицаја на доношење другачије повољније одлуке за жалиоца у овој правној ствари.

Правилна је и одлука о трошковима поступка јер је донета правилном применом чланова 153, 154 и 163 Закона о парничном поступку, с обзиром на успех тужилаца у спору и опредељене трошкове, применом важеће Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката у Републици Србији ("Службени гласник РС", бр. 43/23) и Таксене тарифе из Закона о судским таксама, а иста се конкретним жалбеним наводима туженог и не напада.

Са свега изнетог на основу члана 390 и 401 тачка 2 Закона о парничном поступку одлучено је као у изреци ове пресуде.

Председник већа - судија
Татјана Лемајић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић